

Målnummer: B2512-02   **Avdelning:** 6
Avgörandedatum: 2002-10-21
Rubrik: Fråga om gärning som innefattar skatteredovisningsbrott är att anse som ringa och därför inte skall föranleda ansvar.
Lagrum: 7 § skattebrottslagen (1971:69)
Rättsfall:

REFERAT

Åklagaren åtalade K.A. för skatteredovisningsbrott med följande gärningspåstående: K.A. bedriver i Kungshamn, Sotenäs kommun, verksamhet i enskilda firman RB Marin & Racing. Han har i firmans namn under tiden december 2000 - mars 2001 fakturerat uppdragsgivare med i vart fall minst 1 687 066 kr för utfört arbete. På fakturorna har K.A. uppsåtligen lämnat oriktig uppgift om förhållande som haft betydelse för uppdragsgivarens skyldighet att för K.A. innehålla skatt genom att förse fakturorna med texten "Innehar F-skattebevis", trots att han inte innehaft giltig F-skattsedel då denna återkallats den 9 oktober 2000. Den skatt som uppdragsgivaren rätteligen skulle ha innehållit uppgår till i vart fall minst 185 510 kr. Gärningen är ej ringa.

K.A. bestred ansvar och gjorde därvid gällande att gärningen var att anse som ringa samt att han saknat uppsåt eftersom han under angiven tidsperiod utgått från att han varit berättigad att återfå F-skattsedel.

Förhör hölls med K.A. och med skatterevisorn A.F-L. Skriftlig bevisning åberopades.

K.A. berättade följande. Han började verksamheten, som består bland annat av tillverkning av s.k. Väddöbåtar som säljs till privatpersoner och återförsäljare, under 1995. Inledningsvis hade han ingen F-skattsedel men han erhöll en sådan efter ett tag. F-skattsedeln återkallades under hösten 2000 eftersom han låg efter med skattebetalningar. Det var i och för sig pinsamt att F-skattsedeln återkallades, men detta medförde inga egentliga problem eftersom verksamheten bestod av försäljning av varor och inte tjänster. På grund av att han inte hade särskilt mycket arbeten under hösten 2000 åtog han sig ett större uppdrag avseende en båtreparation. Detta var det första arbetet som skulle kräva F-skattsedel och den indragna skattsedeln medförde problem eftersom uppdragsgivaren då var tvungen att innehålla skatt för honom. Han berättade dock inte för uppdragsgivaren West Yacht Handelsbolag om hur det låg till med skattsedeln och han hade en förhoppning att återfå denna. Bland annat betalade han skatteskulden och sökte omprövning av beslutet vilket dock inte beviljades eftersom han då måste vara helt skuldfri och en ny skuld, som han inte blivit restförd för, hade tillkommit. Han nämnde inte detta för West Yacht Handelsbolag förrän A.F-L. tog upp saken. Han har dock varje månad redovisat skatter och avgifter som han var skattskyldig för och har även betalat in dessa även om det skett med en viss mindre eftersläpning vid några tillfällen. Det har således inte skett något undandragande av skatt eller avgifter. West Yacht Handelsbolag fick däremot betalningssvårigheter i februari 2001 vilket medförde att han själv inte fick betalt och i dag råder tvist i denna fråga. De fakturor han skickade till West Yacht Handelsbolag var dataproducerade och han kunde i och för sig ha strukit texten "innehar F-skattsedel". Han har fortfarande inte fått tillbaka F-skattsedeln.

A.F-L. berättade följande. I samband med revision i K.A:s enskilda firma upptäckte hon att fakturor med anledning av ett avtal som K.A. ingått efter att F-skattsedeln dragits in skickats ut med uppgift om att K.A. hade F-skatt. Avtalet var skrivet den 26 december 2000 men refererade till en beställning som gjorts den 30 november samma år. Den 8 mars 2001 meddelade hon K.A. att hon var skyldig att meddela West Yacht Handelsbolag om att han saknade F-skatt. Hon tror i och för sig inte att hon själv haft någon diskussion med K.A. om F-skatten.

Uddevalla tingsrätt (2002-04-04, nämndemännen Christer Börjesson och Mats Karlsson) ogillade åtalet.

I domskälen anförde tingsrätten följande.

Den som, i fall som inte är att bedöma som skattebrott, på annat sätt än muntligen uppsåtligen lämnar oriktig uppgift till bland annat någon som är skyldig att för honom innehålla skatt, om uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldighetens fullgörande eller för skyldigheten för honom eller annan att betala skatt, döms enligt 7 § första stycket andra punkten skattebrottslagen (1971:69) för skatteredovisningsbrott till böter eller fängelse i högst sex månader. Enligt tredje stycket döms i ringa fall inte till ansvar.

Straffstadgandet förutsätter således att den felaktiga uppgiften rent faktiskt vidarebefordrats till någon som exempelvis har att göra skatteavdrag för uppdragstagaren, men däremot inte att någon effekt inträtt.

Genom K.A:s egna uppgifter sammanställda med det som skriftlig bevisning åberopade beslutet från skattemyndigheten den 9 oktober 2000 att återkalla K.A:s F-skattsedel, samt efterföljande begäran och beslut i fråga om omprövning, finner tingsrätten utrett att K.A., medveten om att han vid faktureringsstillfällena saknade F-skattsedel, faktiskt vidarebefordrat en felaktig uppgift härvidlag i fakturorna till West Yacht Handelsbolag. K.A. har invänt att han saknat uppsåt till att lämna den felaktiga uppgiften och har därvid uppgett att han, med hänsyn till att hans skuldsituation förbättrats och att han inte längre var restförd för skulder hos kronofogdemyndigheten, var berättigad att återfå F-skattsedeln, exempelvis innan fakturorna förfallit till betalning. Skattemyndighetens beslut att återkalla F-skattsedeln har föranletts just av att K.A. varit restförd för obetalda skatter och mot bakgrund av K.A:s uppgifter, vilka inte vederlagts, har inget framkommit som i och för sig synes ha utgjort hinder mot att K.A. skulle kunna återfå F-skattsedeln för det fall han var skuldfri. Emellertid har K.A. redan den 12 december 2000 begärt omprövning av skattemyndighetens beslut och därvid anförts huvudsakligen samma omständigheter som föranlett hans inställning i fråga om uppsåt till brott. Skattemyndigheten har, oaktat detta, avslagit K.A:s begäran om omprövning den 13 december 2000. K.A. har då inte kunnat räkna med att kunna återfå F-skattsedeln på ett sätt som skulle kunna påverka uppsåtet. Tingsrätten finner sammantaget att K.A. uppsåtligen angett den felaktiga uppgiften i fakturorna till West Yacht Handelsbolag på sätt som åklagaren påstått.

Tingsrätten har härefter att ta ställning till huruvida brottet är att anse som ringa och därmed straffritt. I förarbetena till 7 § skattebrottslagen i dess nuvarande lydelse nämns härvidlag särskilt att vid bedömningen av om en gärning är att anse som ringa bör även konsekvenserna av förfarandet kunna tillmätas betydelse (prop. 1995/96:170 s. 167). K.A. har vid nio tillfällen, varav ett fall dock avsåg kreditering, sänt fakturor till West Yacht Handelsbolag med den felaktiga angivelsen att han innehade F-skattsedel. Den totala faktureringen har avsett ett stort belopp och den skatt som West Yacht Handelsbolag skulle ha innehållit för K.A. skulle ha varit relativt betydande. Den omständigheten att K.A. i allt fullgjort vad som ankommit på honom i fråga om betalning av skatt i anledning av uppdraget, låt vara med en viss mindre fördröjning, medför dock enligt tingsrätten att gärningen kan anses som ringa. Åtalet skall därför ogillas.

Hovrättsassessorn Göran Nilsson, med vilken nämndemannen Sven Bokenberger förenade sig, var skiljaktig och anförde följande.

Jag instämmer i vad majoriteten anført i fråga om huruvida K.A. begått gärningen uppsåtligen. I fråga om brottet är att anse som ringa, och därmed straffritt, gör jag följande bedömning.

Vid prövningen huruvida ett skatteredovisningsbrott är ringa eller ej måste - givetvis - en samlad bedömning av samtliga omständigheter göras. Förarbetena till 7 § skattebrottslagen ger i denna fråga inte någon ledning i vidare mån än vad majoriteten anført; sålunda är frågan om gärningens konsekvenser viktig - men inte ensam avgörande - vid bedömningen och i likhet med majoriteten finner jag inte visat annat än att K.A:s förfarande inte medfört någon skada. Emellertid har faktureringen avsett stora belopp, över 680 000 kr, och den skatt som West Yacht Handelsbolag skulle ha innehållit för K.A:s räkning har uppgått till åtminstone motsvarande fem basbelopp. Till detta kommer att faktureringen inte endast skett vid något enstaka tillfälle. Dessa omständigheter medför att gärningen oberoende av konsekvenserna inte kan anses som ringa. Jag dömer därför K.A. för skatteredovisningsbrott och bestämmer påföljden till ett måttligt bötesstraff.

Åklagaren överklagade domen och yrkade att K.A. skulle dömas för skatteredovisningsbrott till böter.

K.A. bestred ändring.

Åklagaren anförde i hovrätten att det summerade fakturabelopp, 687 066 kr, som anges i gärningsbeskrivningen skulle reduceras med 10 %, eller till 618 359 kr. Beloppet av den skatt som uppdragsgivaren rätteligen skulle ha innehållit uppgår till 30 % härav, eller 185 508 kr.

I hovrätten hölls förnyade förhör med K.A. och A.F-L. Samma skriftliga bevisning som vid tingsrätten åberopades.

Hovrätten för Västra Sverige (2002-10-21, hovrättslagmannen Kjell Björnberg samt hovrättsråden Lennart Morard, referent, och Kent Jönsson) dömde, med ändring av tingsrättens dom, K.A. för skatteredovisningsbrott till fyrtio dagsböter å etthundratjugo kr.

I skälen anförde hovrätten följande.

Hovrätten finner, på de av tingsrätten anförda skälen, att K.A. uppsåtligen har lämnat den felaktiga uppgiften, att han innehade F-skattsedel, i fakturorna till West Yacht Handelsbolag på sätt åklagaren påstått.

Genom förhören i hovrätten har framkommit att A.F-L. den 8 mars 2001 skrev ett brev till handelsbolaget. I brevet underrättade hon bolaget om att K.A. inte hade F-skattsedel. K.A. har uppgivit att han vid ungefär samma tid själv meddelade bolaget detta.

Av de i målet åberopade fakturorna har två stycken, en på 98 390 kr av den 11 mars 2001 och en på 111 492 kr av den 23 mars 2001, utfärdats efter det att handelsbolaget bör ha fått veta att K.A. inte hade någon F-skattsedel.

Som tingsrätten anført har det i förarbetena till 7 § skattebrottslagen i dess nuvarande lydelse uttalats att konsekvenserna av ett förfarande bör kunna tillmätas betydelse vid bedömningen av om en gärning är att anse som ringa och därmed straffri. Någon ytterligare ledning vid denna bedömning står inte att hämta i vare sig förarbeten eller praxis. Klart är emellertid att en samlad bedömning av samtliga omständigheter måste göras och att handlingens konsekvenser inte ensamma har avgörande betydelse. Detta följer redan därav

att själva lämnandet av oriktiga uppgifter är straffbelagt som skatteredovisningsbrott.

I förevarande fall kan den felaktiga uppgiften om F-skattsedel i de två ovannämnda fakturorna av den 11 mars och den 23 mars 2001, då uppdragsgivaren på annat sätt torde ha fått veta att K.A. i verkligheten saknade F-skattsedel, bedömas som ringa. Även med bortseende från dessa fakturor uppgår det sammanlagda beloppet av de fakturor i vilka den felaktiga uppgiften om F-skattsedel lämnats till ca 400 000 kr och den skatt som skulle ha innehållits till ca 120 000 kr. Den felaktiga uppgiften har lämnats i ett flertal fakturor. Oaktat att K.A. så småningom har inbetalat hela det skattebelopp som uppdraget föranledde, kan gärningen inte anses som ringa. K.A. skall därför dömas för skatteredovisningsbrott till böter.

Målnummer B 2512-02

Sökord: Skatteredovisningsbrott

Litteratur: Prop. 1995/96:170, s. 120
